

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Illvstre Martyrivm S. Babylae, Episcopi Antiocheni. Ex scriptis Beati I. Chrysostomi, qui testis oculatus, præclaro illi miraculo interfuit, quod tempore Iuliani Apostatæ, in translatione reliquiarum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Insaniam E-
phesiorū in
crepat S. Ti-
moth.

necem expeterent. Immane & crudele facinus. Innoxij repentino verberē sternebantur, ipsis simulachris, quæ pariter circumferebantur, immolandi. Quam impietatem Timotheus non ferens constanter ad eos gradum intulit, plena grauitatis oratione contestans, ijs sacrificijs, Deo & hominibus iniuis, non salutem ac dignitatem sed pestem atque exitium comparari.

Grauissimè
vulneratur.

Cumque ferrea pectora dictis pariter ac factis emollire studeret, illi furibunda in eum mente insipientes grauitè cōulnerarunt, quem illic fideles sui antistitis amantes, seminum &

Vitam de-
ponit.

populi tumultu rapuerunt, ægreque trahentem spiritum ac tandem efflantem, in loco, Pion dicto, honorificè condiderunt. Fuit autem sacrum

Translatio
reliquiarū
eius.
Claret mira-
culis post o-
bitum.

corpus à Constantio anno Imperij eius 21. Constantinopolim in basilicam Sanctorum Apostolorum translatum: vbi clarum miraculis con-
quiescit.

Habetur to-
3. operam
eiusdem.

ILLVSTRE MARTYRIVM S. BABYLAE,
Episcopi Antiocheni. Ex scriptis Beati I. Chrysostomi,
qui testis oculatus, præclaro illi miraculo interfuit,
quod tempore Iuliani Apost. a. e. in translatione reli-
quiarum eius contigit. Passus est sub Decio Imper.

Vide C. Ba-
ron Tom. 2.
Annal. & in
Not. Marty.
Rom.

Anno eius Imperij primo, Christi vero Saluatoris du-
centesimo quinquagesimo tertio, sede vacante, cum
summa laude Episcopalem administrasset dig-
nitatem annos duodecim. Extat apud

Reuerend. P. Laurent.
Surium.

24. Ianuarij.

MAIORVM nostrorum temporibus Im-
perator quidam fuit, tanta morum scru-
tia,

tia, crudelitate, scelere, audacia, atque improbi-
 tate, quam nulla vis orationis explicare po-
 test. Nam cum gens quædam, cum illo bello de-
 certaret, cuperetque vehementer certo aliquo
 pacis fœdere constituto, rebus suis pacatè frui,
 vitrò Imperatorem adire non dubitavit, multis
 rationibus fidem faciens, quantum utilitatis veri-
 que parti, ex iusta ac firma concordia accederet.
 Quid multis? Dato acceptoque iureiurando, pax
 firmatur, ea lege & conditione, ut Rex gentis, fi-
 lium suum obsidem daret, tenera ætate puerum,
 ne iusta pacis fœdera, quoquo modo violarentur.
 Rex, quanquam filium tenerissimo complectere-
 tor amore, ne tamen subditorum salutem præ fi-
 lij amore negligere videretur, eum dedit, atque
 Imperatori obsidem ritè instituendum tradidit,
 orans obsecransque, ut maiorum suorum nobili-
 tate dignus, per omnia evadere possit. At Impe-
 rator occulto in pectore perfidiam fovens, acce-
 ptum sacrosancta amicitia ac fœderis lege, re-
 gum puerum secum abduxit non quidem dignis
 sua nobilitate moribus imbuendum, sed hostili
 ferro crudeliter trucidandum. Mox namque ius-
 tirandi oblitus, eadem cædium omnium scele-
 rarissimam patrauit: filiumque obsidem, fidem
 illius nequicquam implorantem, crudeli dextra
 perfidus mastravit. Cumque patrato immani
 scelere, manus adhuc innocentis sanguine stil-
 lantes haberet, effrons planè, saxisque durior, ad
 Christianorum templum, furibundo similis pro-
 peravit.

Crudelitas
 & perfidia
 Decij Imp.
 planè exe-
 cranda.

Ea tempestate magnus planè vir & omni san-
 ctitatis laude conspicuus, Antiochenæ Ecclesiæ,
 Babylas præsidebat; Antistes, inter omnes Orien-
 talis Ecclesiæ patres clarissimus. Qui futuræ per-
 Ec 3 secu-

Encomium
 S. Babylæ,
 Antist.

Stos omnes
etiam pue-
ros ad mar-
tyrium ac-
cendit.

Eximius ze-
lus S. Baby-
lae.

Comprehē-
ditur & in-
carceratur.

secutionis praescius, non viros modo, sed & pueros, quos Christianae fidei imbuebat elementis, ad subeundum egregie pro Christo martyrium, assiduis sermonibus inflammabat. Is audito tyranni facinore, Iohannem Christi praecursorem strenue aemulatus, non paucarum civitatum Tetrarcham quendam, neque gentis vnius regem, sed eum qui praecipuam orbis totius partem imperio obtinebat, hunc ipsum homicidam, de quo nobis sermo est, eundem multarum gentium, multarum civitatum, immensi item exercitus Dominum, cum ab Imperij amplitudine, tum a morum ferocitate terribilem, aggressus est; & quasi vile quoddam atque nullius pretij mancipium a Christi templo repulit, tantaque constantia atque sedulitate, quanta pastor scabiosam ac morbidam ouem ab ouili excludit, abegit.

Quo autem animo, truculenta bellua, praeclearum hoc sanctissimi viri facinus tulerit, quibus oculis zelantem Christi legem, Antifitem aspererit, quis explicare valeat? Voce, vultuque vindictam spirans, ad templum flamma ferroque vastandum satellites properare iubet. Babylam vero columnae instar immortem permanentem, ferro crudeliter vinctum, teterrimo carceri mancipari, maleficorum hominum vinculis, miseris, calamitatibus ac aerumnis fatigari. Sed haec Babylae fiduciam non modo non frangebant, quin potius ad maiora, maiori animo subeunda prouocabant. Post diuturnos vero carceris squalores, ac varios cruciatus, productum tandem tyrannus interrogat, num quos Christiani dogmatis assertores habeat. Cui Babylas, de suorum virtute & constantia securus, tres pueros se habere dixit, si non

sti nomine decertare paratos. Hi erant Vrbanus,
 † Pralidanus, & † Apollonius, ætate quidem penè
 pueri, ætate & sapientia planè cani. Nec mo-
 ra. Tyrannus victos cum matre Theodulla cru-
 ciatibus affici, inuictamque virtutem supplicij
 fatigari mandat. Victi itaque cruciantur antè
 ora parentis, a lapidibus caduntur, torquentur, & ad
 numerum annorum plagæ cuique infliguntur. Alij
 duodecim, alij Nouem, alij Septem. Sed matris &
 Episcopi hortationibus roborati, præmijque sem-
 piterni admoniti, spretis tyrani minis supplicij-
 que, constantes in Christi confessione permanent.
 Hinc tyrannus dolore incensus & rabie, Babylam
 vna cum pueris vltimo supplicio tradi iubet. Ad-
 uolant protinus carnifices, & fortissimos athle-
 tas varijs cruciatibus exercent, atque inter tor-
 menta constanter Christum consistentes, caput
 obruncatione tandem coronant. Porro vir san-
 ctus morti propinquus, seduldè suis mandauit, vt
 ferrea vincula vna cum corpore in sepulchrum
 inferrent; cunctis Christianis testatum faciens,
 quæ ignominiosa videntur quoties propter Chri-
 stum sunt, honorifica esse ac splendida. Hac quide-
 in parte magnè illum Paulū imitatus, qui sursum
 deorsum stigmata vincula, catenâ versabat: ea ob
 ipsa gloriabundus, ac sibi placens, quorum alios
 puderet. Verū enim uerè quæ virtutis opera, post
 gloriosum martyris certamen euenire, digna
 sunt, in quibus commendandis immortalitati,
 scriptorum omnium certet industria. Etenim
 humani generis conditor Deus, qua est in nos be-
 nignitate inter alios, quos nobis ad virtutis exer-
 citatione, reliquit stimulos, haud postremus ille
 videtur, qui Sanctorū exēplo nobis exhibetur, ac
 ex sacris eorū reliquijs, stupendis rerum signis &

* alijs Pril-
 dianus.
 * Epoloni?

Trium pue-
 rorum, inui-
 ctum animæ
 robur.

Plectitur ca-
 pite Sacer-
 Antistes, cū
 trib. pueris.

labet vir
 sanctus secū
 sepeliri ca-
 tenas.

Actor. 28. E-
 phes. 6. 2. Ti-
 moth. 1.

Sanctorū ex-
 empla ac re-
 liquie, ad quæ
 profunt.

Ec 4 mira

miraculis claris, frequenter ob oculos ponitur. Nam post sermonis facultatem, ipsa ceteris sanctorum sepulchra, proximum obtinent locum, ad intuentium animos, ad earundem virtutum emulationem prouocandos. Quid sepulchra dico, cum & vestes, & laceri panni, sacro cruore martyrum conuersi, interlabentem refricent memoriam, animosque ad subeunda pro fide certamina excitent? Et quidem, quam aliam prætendere causam possumus, quod tot tantisque miraculis & honoribus sanctorum suorum reliquias ipse conditor Deus honorat, nisi nostri gratia; quod contemptis huius mundi honoribus, & noxijs blandimentis, ad veros solidosque honores confurgamus? Quanta verò sancti huius Babylae corporis, longum post temporis interval- lum, extiterit gloria, attendite. Neque enim simul cum ipsa morte, finis eius fuit certaminis, quip velut rediuius, grauioribus contra gentiles aggressus est pugnas. Nam & more Sampsonis offibus pugnans, in fugam vertit Philistæos.

Iudic. 15.

Daphnes locus in Suburbio Antiocheno, dæmoni consecratus.

Daphnes locus in suburbij est Antiochie, pulcher sanè atque amœnus, suaque temperie homines mirifice oblectans. Porro humana salutis hostis (cuius ea est natura, vt nos Dei muneribus turpiter in nostram perniciem abuti faciat) locum eundem cum occupasset, effinxit per nequitia suæ ministros, infamem quandam fabulam, per quam suburbij decor atque amenitas, non ad Deum, sed dæmonem sceleratè referèbatur. Hinc iuuenes permulti commensationibus, & impudicitijis locum contaminare, carnes & immania scelera patrare, alios quoslibet ad faciorum suorum communionem allicere, & idolo Apollini, cui rex templum, ibidem crexerat, ne-

fanda admodum sacrificia facere. Occupatum
 verò hoc modo adolescentum intemperantia
 locum, & tyrannide dæmonis obsessum, Gal-
 lus Cæsar vt liberaret, non arma, non mili-
 tem, non edicta transmisiit, sed Babylæ corpus
 in cineres & ossa planè redactum, eò transfudit;
 ratus eius virtute, dæmonis præstigias ac fraudes
 protinus elidendas. Nec eum spes, quam in mar-
 tyre repositam habebat, sefellit. Nam simulac-
 ræ reliquæ suburbium attigere, & loquax il-
 lud Apollinis oraculum obmutuit, suppressæque
 voce latrare desijt, & inolitæ Græcorum supersti-
 tiones, effuso deliciarum luxu extincto, penitus
 cessarunt. Cæterum eo Imperatore, qui reliquias
 transulerat, vita functo, Apostata ille, firmato
 imperio, vt silentis Apollinis linguam solueret,
 indè tollendum Babylæ corpus curavit. Quo sub-
 lato, & in locum pristinum restituto, mox mu-
 tum idolum, non nisi sui silentij causam fari per-
 missum, illapso de cælo fulmine contritum est,
 ingensque eius ædes, cælesti illo igne confagra-
 vit. Ex hæc quidem pauca ex multis præclarissi-
 mis Babylæ virtutibus ac miraculis; qui & in vita
 & in morte vtrouique illustris, Dei leges ab in-
 iuria vindicauit, mundi fastum contempsit, Reges
 docuit, & corpus pro fidei & pietatis defensione
 intrepidè morti subiecit, dæmonis robur ener-
 uauit, gentilium imposturam coarguit, vatici-
 nij deliramenta detexit, personam eius
 contriuit, ac magna vehemen-
 tia oppressit.

Gallus Cæ-
 sar reliqui-
 as S. Babylæ
 transfert in
 Daphnes vt
 dæmonem
 inde expel-
 lat.

Huic miracu-
 lo oculatus
 testis inter-
 fuit S. Ioh.
 Chrysostr. vt
 testatur in
 Orat. contra
 gent. & hom.
 4. de laudib.
 Pauli.

Julianus A-
 postata indè
 aufertur cu-
 rat eandem
 reliquias.

Apollinis si-
 mulachrum di-
 uinitus con-
 tritum, fanū
 que crema-
 tum.

Ed 5

EGRE